

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 14 października 2016 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń
oraz niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw zgłasza następujące uwagi.

Jak wynika z uzasadnienia przedmiotowego projektu głównym zamierzeniem projektodawcy jest takie ukształtowanie kar za przestępstwa i wykroczenia drogowe, które będzie odpowiadało stopniowi społecznej szkodliwości czynu oraz względom prewencji indywidualnej i generalnej. Należy jednak zauważyć, że wymiar kary uwzględniający dyrektywy wymienione w art. 53 Kodeksu karnego jest wyłączną domeną niezawisłego sądu, rozpoznającego konkretną sprawę karną. Istniejące dotychczas zagrożenie karą najpoważniejszych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym pozwala na adekwatną reakcję karną.

Jednocześnie, nie negując konieczności funkcjonowania w przepisach prawa karnego sankcji adekwatnie wysokiej w stosunku do wagi przestępstw popełnianych przez osoby dokonujące czynu zabronionego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, Rada stwierdza, że proponowane rozwiązania są zbyt daleko idące. Wprowadzenie obligatoryjnego orzekania przez sądy środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w przypadku popełnienia przestępstwa określonego w art. 178b lub art. 180a Kodeksu karnego zbyt głęboko wkracza w dyskrecyjny zakres władzy sądu, pozbawiając go w konsekwencji możliwości swobodnej oceny okoliczności danej sprawy i ukształtowania kary adekwatnej do stopnia szkodliwości społecznej konkretnego czynu.

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie ocenia wydłużenie terminu przedawnienia karalności wykroczeń, nie podzielając stanowiska projektodawcy, że jest to optymalne rozwiązanie eliminujące rzekomo wysoką liczbę umorzeń postępowań w sprawach o wykroczenia. Zdaniem Rady efekt ten powinien być osiągnięty przez usprawnienie działania organów ścigania i sądów w drobnych ze swej natury sprawach, jakimi z założenia

są wykroczenia. Wskazać należy nadto, że około 1000 spraw przedawnionych na ogólną liczbę ponad 340.000 prowadzonych postępowań, nie stanowi argumentu za wydłużeniem terminu przedawnienia tej kategorii spraw.

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie ocenia również regulację prawną przewidzianą w projektowanym art. 178b Kodeksu karnego. Przepis ten określając znamiona czynu zabronionego, posługuje się zwrotem „kontynuuje jazdę”, co jest określeniem niejednoznacznym i nieostrym. Zdaniem Rady należałoby raczej rozważyć użycie znamienia „nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje ucieczkę”, które eliminowałby z zakresu objętego sankcją tego przepisu sytuacje, gdy kierujący nie zatrzymuje pojazdu niezwłocznie nie z chęci uniknięcia kontroli a np. z uwagi na niedostrzeżenie sygnałów dźwiękowych i świetlnych użytych przez funkcjonariusza.